

Beëindiging van het verlengd tijdelijk dienstverband

1. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij brief, ingekomen op 1 juni 2004, is appellant in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, hem medegedeeld bij brief van 21 april 2004, strekkende tot beëindiging van het verlengd tijdelijk dienstverband per 1 augustus 2004. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 27 augustus 2004 heeft te Eindhoven ten overstaan van de Commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellant was daarbij in persoon aanwezig; verweerster was vertegenwoordigd door mevrouw mr., juridisch adviseur in dienst van verweerster.

2. DE FEITEN

Appellant is op 9 september 2002 op hetcollege te begonnen in een tijdelijk dienstverband van leraar Engels voor 15 lessen. Een paar maanden later heeft hij er 4 lessen Nederlands bij gekregen en op 1 januari 2003 heeft hij een fulltime functie (met 3 lessen Bapoverlof) gekregen. Op 1 augustus 2003 is zijn tijdelijk dienstverband verlengd met 1 jaar. Op de eerste akte van benoeming staat vermeld: "Grond voor bepaalde tijd: eerste dienstverband met uitzicht op arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd" en op de laatste akte van benoeming, van 12 september 2003 staat vermeld: "De benoeming geschiedt voor bepaalde tijd vanaf 1 augustus 2003 tot 1 augustus 2004. Grond voor bepaalde tijd: artikel 3A.2 lid 5b van de ondervermelde CAO".

Op 3 juni 2003 heeft tussen partijen een gesprek plaatsgevonden. Daarin gaf appelland aan, dat hij verder wilde gaan met hetcollege; van de zijde van verweerster werd gezegd dat dit diende te geschieden op een aantal condities. Appellant diende open te staan voor coaching op het gebied van lesgeven en omgaan met leerlingen, het lesgeven en de relatie met leerlingen diende te verbeteren, er zou een case-manager komen met wie appelland tevens een gesprek diende te hebben, waarbij coaching voorop diende te staan en er dienden gesprekken plaats te vinden tussen appelland en enkele collega's over lesgeven. Afgesproken werd dat vanuit het managementteam een gesprek plaats zou vinden met de klassen 1D en 2G. Voorts zou een gesprek plaatsvinden tussen appelland en onder leiding van een derde met als doel: conflict oplossen.

Op 27 oktober 2003 vond een nieuw gesprek plaats met verweerster. De inhoud van het gesprek is schriftelijk vastgelegd door verweerster en als bijlage 2 bij het verweerschrift overgelegd. Uit de schriftelijke weergave van het gesprek blijkt het volgende.

Er was een verzoek van de sectordirecteur om te stoppen met appelland omdat er geen contact was met de leerlingen, veel leerlingen werden om allerlei redenen uit de klas gestuurd, er was veel stress bij appelland, een onhoudbare situatie in de klassen, appelland legde constant de schuld bij een ander; de ouders plaatsten vraagtekens bij het optreden van appelland. Er waren voortdurend telefonische klachten bij de directie, vragen in de ouderraad en in de klankbordgroep onderbouw. De conclusie van verweerster in dat gesprek was dat er geen verbetering had plaatsgevonden, eerder nog een verslechtering ten opzichte van 3 juni 2003, dat er geen enkele chemie was tussen appelland en de leerlingen, dat er een onhoudbare situatie in de klassen was, dat het ook in de bovenbouw niet ging, dat appelland niet coachbaar leek, dat er stress was bij appelland en dat er sprake was van een onwerkbaar situatie. Verweerster heeft tot slot aangegeven dat het verstandig leek om met onmiddellijke ingang te stoppen, gelet op de onwerkbaar situatie en dat zij zou proberen om voor beide partijen een zo goed mogelijke oplossing te zoeken, zoals het door appelland zelf zoeken naar een nieuwe betrekking, interne mobiliteit binnen verweerster, een outplacementtraject of eventueel de kantonrechter. Medegedeeld werd dat de tijdelijke aanstelling niet zou worden verlengd.

Bij brief van 21 april 2004 heeft verweerster aan appelland medegedeeld dat zij de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd per 1 augustus 2004 beëindigde, met mededeling dat dit besluit was genomen op grond van artikel 4a.5 lid b van de toepasselijke CAO-VO.

Daags na het gesprek heeft appellant zich ziek gemeld. Sedertdien heeft hij niet meer bij verweerster gewerkt.

Appellant stelt in beroep dat hij ten tijde van de ziekmelding leed aan een burn-out. Hij heeft daardoor minder goed les kunnen geven. Zijn klachten zijn inmiddels behoorlijk verminderd, zodat hij in het nieuwe schooljaar zeer waarschijnlijk weer normaal kan functioneren. Hij wil nog een kans hebben om te bewijzen dat hij een goede leraar is.

Het verweer van verweerster zal hierna, voorzover nodig, aan de orde komen.

De Commissie merkt allereerst op, dat verweerster in de laatste akte van benoeming een onjuiste grond heeft gehanteerd voor de benoeming voor bepaalde tijd, te weten artikel 3a.2 lid 5, aanhef en sub b van de CAO-VO. Ter zitting is gebleken, dat verweerster bedoeld heeft het verlengde dienstverband voor bepaalde tijd te gronden op artikel 3a.2 lid 2, waar in de laatste volzin wordt bepaald dat in bijzondere gevallen de eerste periode voor bepaalde tijd kan worden verlengd met ten hoogste 12 maanden. Ter zitting is gebleken, dat ook appellant heeft begrepen, dat dit de grond was voor de verlenging van het dienstverband. Dit ligt ook in de rede, gelet op de hiervoor weergegeven inhoud van het gesprek tussen partijen tijdens de eerste periode op 3 juni 2003, waarin een aantal voorwaarden van verweerster worden vermeld, waaronder men tot verlenging van het dienstverband wil overgaan. De Commissie is van oordeel dat, zoals namens verweerster ter zitting betoogd, aldus sprake is van een bijzonder geval zoals bedoeld in voornoemd artikel, tengevolge waarvan het eerste dienstverband voor bepaalde tijd met ten hoogste 12 maanden kon worden verlengd. Op grond van het voorgaande zal de Commissie aan de onjuiste vermelding in de akte van benoeming geen consequenties verbinden. Bespreking behoeft voorts de door verweerster in de opzeggingsbrief gehanteerde ontslaggrond. Deze is als volgt geformuleerd: "Dit besluit is genomen op grond van artikel 4a.5 lid b van de genoemde CAO". De verwijzing naar genoemd artikel is, zoals de Commissie ter zitting reeds aan de vertegenwoordigster van verweerster kenbaar heeft gemaakt, onjuist. Artikel 4a.5 van de CAO betreft immers gronden voor opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd of tussentijdse opzegging van een dienstverband voor bepaalde tijd. Het besluit kan daarom niet op grond van het geciteerde artikellid genomen zijn. In dit artikellid wordt wel verwezen naar onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken, hetgeen voor verweerster de ontslaggrond is geweest. Deze ontslaggrond is nader geconcretiseerd in het gesprek, dat appellant op 27 oktober 2003 met de heer van verweerster heeft gevoerd, zoals hierboven verkort weergegeven en zoals vastgelegd in het overgelegde schriftelijke verslag, de inhoud waarvan appellant (die zich daags na dit gesprek ziek meldde) niet of nauwelijks heeft betwist. Uit het voorgaande, in onderling verband en samenhang gezien, vloeit voort dat verweerster haar opzegging voldoende met redenen heeft omkleed, zoals artikel 4a.3, lid 1 van de CAO-VO vereist. Mede aan de hand van de behandeling ter zitting is de Commissie ook gebleken, dat appellant de gronden voor de opzegging heeft begrepen.

Naar het oordeel van de Commissie vormen de door verweerster aangevoerde redenen van de opzegging die, zoals gezegd, door appellant niet, althans nauwelijks worden betwist, voldoende grond voor ontslag. Naar aanleiding van het ter zitting door appellant gevoerde verweer, dat hij nog een kans wil krijgen om te bewijzen, dat hij een goede leraar is overweegt de Commissie dat, nu er zowel in de onderbouw als in de bovenbouw problemen rondom appellant waren ontstaan, het door verweerster ingenomen standpunt niet onredelijk is, nu het dienstverband slechts voor onbepaalde tijd verder had kunnen worden verlengd.

Ter zitting is niet gebleken, dat verweerster, zoals in het gesprek van 27 oktober 2003 toegezegd, heeft geprobeerd om voor beide partijen een zo goed mogelijke oplossing te zoeken, waarbij onder andere outplacement is genoemd. Van verweerster kan verlangd worden, voorzover nog niet geschied, dat deze toezegging wordt nagekomen. Dit neemt echter niet weg dat het beroep van appellant ongegrond is.

3. BESLISSING

De Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 27 augustus 2004 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.F.M. Schrickx, mr. J.M.P. Drijkoningen, mr. Th.M. Dorn en W. Stoop, leden, en mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.